

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΡΗΝΩΝ

ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. 1849.

ΑΡΙΘ. 19.

Ο ΙΩΣΗΦ ΕΞΗΓΩΝ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ.

Ἰωσήφ ὁ ἐνδέκατος υἱὸς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἠγαπᾶτο πολὺ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τὸν γλυκὴν χαρακτῆρα, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ προτερήματα αὐτοῦ. Ἀλλ' ἢ πρὸς αὐτὸν ἐξαιρετικὴ αὕτη πατρικὴ ἀγάπη ἐ-

κίνησε τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, οἵτινες ἀδιακόπως ἐκακολόγουν καὶ ὕβριζον αὐτόν. Τὸ κατὰ τοῦ Ἰωσήφ γενικὸν τοῦτο μῖσος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κύζησεν ὑπερβαλλόντως ἐξ ὅτου οὗτος διηγῆθη πρὸς

τούς ἀδελφούς αὐτοῦ, ὅτι εἶδε καθ' ὕπνους, ὅτι εὗρίσκειτο εἰς τὸ πεδίον καὶ ἐδέσμευε δράγματα μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. καὶ ὅτε τὸ μὲν ἰδικόν του δράγμα ἀνέστη καὶ ὀρθώθη, τὰ δὲ δράγματα τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ πεσόντα προσεκίνησαν τὸ τοῦ Ἰωσήφ. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας ὁ Ἰωσήφ ἰδὼν ἕτερον ἐνύπνιον, κατὰ τὸ ὅποιον ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὅτι ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ ἑνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν αὐτὸν, διηγήθη πρὸς τοὺς ἀδελφούς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ὁ μὲν πατὴρ ἐπέπληξεν αὐτὸν λέγων « τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο; μήπως ἐγὼ καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου θέλομεν ἔλθαι νὰ σὲ προσκυνήσωμεν; » ἡ δὲ κατ' αὐτοῦ ζηλοφθονία τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀδελφῶν ἐβράχυνε εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ὁ Ἰωσήφ δεκαεπταετῆς ὢν ἀπεστάλη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰακώβ εἰς τὸν ἀγρὸν, ὅπου ἐποίμαινον οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ τὰ πρόβατα αὐτῶν, διὰ νὰ μάθῃ ἐκὼν ὑγιαίνουσιν· οὗτοι ἰδόντες αὐτὸν ἐρχόμενον μακρόθεν εἶπον πρὸς ἀλλήλους « ἰδοὺ ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ ἐνυπνιαστής, ὃς φονεύσωμεν αὐτὸν καὶ ῥίψαντες εἰς ἓνα τῶν λάκκων τῆς ἐρήμου θέλομεν εἶπει πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι θηρίον ἄγριον κατέφαγεν αὐτὸν, καὶ θέλομεν ἰδεῖ πῶς θέλουσι ἐξηγηθῇ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ » ἀλλ' ὁ Ρουβὴν, εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἠγανάκισεν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, συνεβούλευε δὲ νὰ ῥίψωσι τὸν Ἰωσήφ ζῶντα εἰς τινὰ λάκκον. Ἐπραξε δὲ τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἔλθῃ μετὰ ταῦτα καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτόν. Οἱ ἀδελφοί λοιπὸν τοῦ Ἰωσήφ ἐκδύσαντες αὐτὸν τὸν ποικίλον χιτῶνα τὸν ὅποιον ἐφόρει, ἔρριψαν εἰς τινὰ λάκκον. Μετὰ δὲ ταῦτα καθήσαντες νὰ φάγωσιν εἶδον διερχομένους διὰ τῆς ὁδοῦ Ἰσμαηλίτας ἐμπόρους ἀπερχομένους εἰς Αἴγυπτον καὶ συμφωνήσαντες μετ' αὐτῶν ἐπώλησαν τὸν Ἰωσήφ ἀντὶ εἴκοσι χρυσῶν νομισμάτων· σφάζαντες δὲ ἔριπον ἔβαψαν εἰς τὸ αἷμα αὐτοῦ τὸν ποικίλον χιτῶνα, τὸν ὅποιον ἐφόρει ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν οἰκίαν ἔδειξαν εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν λέγοντες ὅτι εὗρον εἰς τὴν ἐρημον τὸν καθημαγμένον τοῦτον χιτῶνα· ὁ δὲ Ἰακώβ ἀναγνώρισας τὸν ποικίλον χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ, ὑπέθεσεν ὅτι θηρίον ἄγριον κατεσπάραξεν αὐτόν καὶ ἐπένθει ἀπαρηγορήτως τὸν Ἰωσήφ. Οἱ δὲ Ἰσμαηλίται παραλαβόντες αὐτὸν ἔφερον εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπώλησαν εἰς τὸν Πεντεφρῆ ἀρχιμάγειρον τοῦ Φαραῶ. Ὁ Πεντεφρῆς δοκιμάσας καὶ ἰδὼν τὸν Ἰωσήφ, καὶ εὐρὼν αὐτὸν τίμιον,

ἄοκνον καὶ πιστὸν εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατέστησεν ἐπιστάτην ἐφ' ὅλης τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ Θεὸς πύλλογει πάντα τὰ ἔργα τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐγεννήθη μεγάλη εὐτυχία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πεντεφρῆ. Ἀλλ' ἡ σύζυγος αὐτοῦ, εἰς τῆς ὁποίας τὰς κακοήθεις ἐπιθυμίας δὲν ἔστερξεν νὰ ἐνδώσῃ ὁ Ἰωσήφ, ἐσηκοφάντησεν αὐτὸν πρὸς τὴν σύζυγον αὐτῆς, ὡς ἀποπειραθέντα νὰ ἐξυβρίσῃ αὐτήν, ὁ δὲ Πεντεφρῆς κατέκλεισε τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Μετὰ τινα δὲ καιρὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Φαραῶ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ ἀρχινοχοῦ καὶ τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ κατέκλεισεν αὐτοὺς ἐν τῷ αὐτῷ δεσμωτηρίῳ, ὅπου εὗρίσκειτο καὶ ὁ Ἰωσήφ· ὁ δὲ ἀρχιδεσμοφύλαξ ἐσύστησεν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὴν μεγάλην ὑπόληψιν τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν τιμιότητα αὐτοῦ.

Πρωτῶν δὲ τινα εἰσελθὼν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὸν θάλαμον τοῦ ἀρχινοχοῦ καὶ τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ, εὗρεν αὐτοὺς τεταραγμένους, καὶ ἐρωτήσας τὴν αἰτίαν ἔμαθε παρ' αὐτῶν, ὅτι ἀμφοτέροι εἶδον κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα ἐνύπνιον ἐκ τοῦ ὁποίου κατεταράχθησαν, καὶ ἐλυποῦντο διότι δὲν εἶχόν τινα ἐν τῇ φυλακῇ ὅστις νὰ ἐξηγήσῃ εἰς αὐτοὺς τὰ ἐνύπνια ταῦτα. Ὁ Ἰωσήφ παρεκάλει αὐτοὺς νὰ διηγηθῶσιν αὐτὰ πρὸς αὐτόν, καὶ τότε ὁ μὲν ἀρχινοχὸς εἶπε « μετέφάνη καθ' ὕπνον, ὅτι ἰστάμην ἀντικρὺ θαλλούσης ἀμπέλου ἐχούσης τρεῖς ῥίζας, πολλοὺς βλαστοὺς καὶ ὠρίμους σταφυλάς· ἐγὼ δὲ εἶχον ἐν τῇ χειρὶ μου τὸ ποτήριον τοῦ Φαραῶ· καὶ ἔλαβον σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτήν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραῶ, » καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωσήφ, « ἡ ἐξήγησις τοῦ ἐνυπνίου σου εἶναι αὕτη, αἱ τρεῖς ῥίζαι δηλοῦσι τρεῖς ἡμέρας, μετὰ τὰς ὁποίας ὁ Φαραῶ θέλει σὲ ἐνθυμηθῇ καὶ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν ἀρχινοχοῦσάν σου, καὶ θέλει ἀπολαύσει τὴν προτέραν σου δόξαν, ἀλλ' ὅταν εὐτυχήσῃς ἐνθυμηθήτι νὰ ἀναφέρῃς περὶ ἐμοῦ εἰς τὸν Φαραῶ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ διὰ σοῦ ἐντεῦθεν, διότι ἐκλάπην ἐκ τῆς γῆς τῶν Ἑβραίων, καὶ ἐνταῦθα δὲν ἔπραξα κἀνὲν κακόν, ἀλλὰ με ἔρριψαν ἀδίκως εἰς τὴν φυλακὴν ταύτην. » Ὁ δὲ ἀρχισιτοποιὸς εἶπε « καὶ ἐγὼ εἶδον ἐνύπνιον, κατὰ τὸ ὅποιον με ἐφάνη ὅτι εἶχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου τρεῖς καλάθους ἀλφίτων, ἔδον δὲ τοῦ ἐπάνω κάλαθου, εὐ-

ρίσκοντο ὅλα τὰ ἤδη τῶν ἄρτων ἐξ ὧν ἐσθίει ὁ Φαραὼ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέβαινον καὶ κατέτρωγον αὐτὰ ἀπὸ τοῦ καλάθου. » Ὁ δὲ Ἰωσήφ εἶπε πρὸς τὸν ἀρχισιτοποιόν « ἡ ἐξήγησις τοῦ ἐνύπνιού σου εἶναι αὕτη, οἱ τρεῖς καλάθοι δηλοῦσι τὰς τρεῖς ἡμέρας, μετὰ τὰς ὁποίας ὁ Φαραὼ θέλει κόψει τὴν κεφαλὴν σου, καὶ θέλει σὲ κρεμάσει ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι καταβῆαι καὶ φάγῃ τὰ σάρκας σου. »

Καὶ ἀληθῶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ὁ Φαραὼ εἶχε μέγα συμπόσιον καὶ ἐμνήσθη τοῦ ἀρχισιτοχοῦ καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ· τοῦ δὲ ἀρχισιτοχοῦ ἔκοψε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸν, κατὰ τὴν ἐξήγησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰωσήφ· ἀλλ' ὁ ἀρχισιτοχὸς ἐλησμόνησε τὸν Ἰωσήφ καὶ οὐδεμίαν παράκλησιν ἔκαμεν ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ.

Μετὰ δὲ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ Φαραὼ ὦνειρεύθη, ὅτι ἴστατο ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἶδεν ἑπτὰ ὠραίας καὶ παχείας δαμάλεις, αἵτινες ἐξηλθον ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔβωσκον εἰς τὴν πεδιάδα· ἀκολούθως ἐξηλθον τοῦ ποταμοῦ ἕτεραι ἑπτὰ δαμάλεις δυσειδεῖς καὶ ἰσχναὶ καὶ ἔστησαν πλησίον τῶν πρώτων· καὶ αἱ ἑπτὰ ἰσχναὶ καὶ δυσειδεῖς δαμάλεις κατέφαγον τὰς ἑπτὰ παχείας καὶ ὠραίας· ὁ δὲ Φαραὼ ἐξύπνησε καὶ ἀποκοιμηθεὶς ἐκ νέου εἶδεν ὅτι ἑπτὰ ὠραιὶ καὶ ἐκλεκτοὶ στάχυες ἀνέβαινον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ, ἕτεραι δὲ ἑπτὰ λεπτοὶ καὶ κεκαυμένοι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐφύτρωνσιν κατόπιν αὐτῶν, καὶ αἱ ἑπτὰ οὗτοι λεπτοὶ καὶ κεκαυμένοι στάχυες κατέφαγον τοὺς πρώτους ἑπτὰ ὠραίους καὶ ἐκλεκτούς. Ὁ Φαραὼ ἠγέρθη τεταραγμένος καὶ κράζας ὅλους τοὺς μάγους καὶ σοφοὺς τῆς Αἰγύπτου διηγήθη εἰς αὐτοὺς τὰ δύο ταῦτα ὄνειρα, ἀλλὰ κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξηγήσῃ αὐτά.

Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἀρχισιτοχὸς τοῦ βασιλέως, ἐνεθυμήθη τὸν Ἰωσήφ καὶ παρουσιάσθεις διηγήθη πρὸς τὸν Φαραὼ πάντα τὰ ἐν τῇ φυλακῇ διατρέξαντα περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ ἐξηγήσεως τῶν ὀνείρων αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ.

Ἀποστείλας λοιπὸν ὁ Φαραὼ ἐξήγαγε τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ καλέσας αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ εἶπεν, ὅτι εἶδε δύο ἐνύπνια τὰ ὁποῖα οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξηγήσῃ, ἤκουσε δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐξηγεῖ καλῶς τὰ

ἐνύπνια· ὁ δὲ Ἰωσήφ ἀπεκρίθη, « χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ δὲν θέλει δοθῆ σωτηριώδης ἀπόκρισις εἰς τὸν Φαραὼ, » καὶ τότε ὁ Φαραὼ διηγήθη πρὸς τὸν Ἰωσήφ τὰ δύο ὄνειρα τὰ ὁποῖα εἶδεν, ὁ δὲ Ἰωσήφ ἀπεκρίθη οὕτως πρὸς τὸν Φαραὼ « ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς τὸν Φαραὼ ὅσα μέλλει νὰ πράξῃ· διότι αἱ ἑπτὰ ὠραιὶ δαμάλεις, καὶ οἱ ἑπτὰ ὠραῖοι στάχυες, δηλοῦσιν ἑπτὰ ἔτη, αἱ δὲ ἑπτὰ δυσειδεῖς καὶ ἰσχναὶ δαμάλεις, καὶ οἱ ἑπτὰ λεπτοὶ καὶ κεκαυμένοι στάχυες δηλοῦσιν ἕτερα ἑπτὰ ἔτη· ἐπειδὴ τὸ ἐνύπνιον εἶπε ἔρ καὶ τὸ αὐτό· ἔγειρε δὲ ἡ ἐπανάληψις τῆς ἀλληγορίας διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ βεβαιότης τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ· τὸ δὲ ὄνειρον δηλεῖ ὅτι εἰς διάστημα ἑπτὰ ἐτῶν θέλει γένει μεγάλη εὐφορία προϊόντων καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον· μετὰ δὲ τὴν ἑπταετή ταύτην εὐφορίαν θέλουσιν ἐπέλθαι ἕτερα ἑπτὰ ἔτη ἀφορίας καὶ λιμοῦ καὶ ὁ λαὸς θέλει λησμονήσει τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐφορίας ἕνεκα τῆς μετὰ ταῦτα δυστυχίας. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐκλέξῃς ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ τίμιον, τὸν ὁποῖον νὰ διορίσῃς ἐπιστάτην τῶν προϊόντων πάσης Αἰγύπτου, καὶ ὅστις νὰ συλλέξῃ καὶ ἐναποταμιεύσῃ τὰ προϊόντα τῶν ἑπτὰ εὐτυχῶν τούτων ἐτῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τροφὴν τοῦ λαοῦ κατὰ τὰ ἑπτὰ ἀκόλουθα δυστυχῆ ἔτη, καὶ οὕτω νὰ μὴ ἀφανισθῇ ὁ λαὸς σου ἀπὸ τοῦ λιμοῦ. »

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Ἰωσήφ ἤρσαν πολὺ εἰς τὸν Φαραὼ, καὶ ὅλους τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ· σκεφθεὶς δὲ ὁ Φαραὼ ὅτι ὁ Ἰωσήφ, ὡς ἄνθρωπος ἐμπνευσμένος παρὰ Θεοῦ, εἶναι ὁ καταλληλότερος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, διώρισεν αὐτὸν γενικὸν ἐπιστάτην ὅλων τῶν προϊόντων τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀφελὼν ἀπὸ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸ δακτύλιον, ἔθηκεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐνδύσας αὐτὸν πορφύρᾳ ἐκήρυξε μετ' αὐτὸν ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου, διατάξας νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ἰωσήφ· ὅλοι οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ λαὸς τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Ἰωσήφ παραλαβὼν τὴν ἐξουσίαν ταύτην περιῆλθεν ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ συνέλεξεν εἰς ἀποθήκας ὅλα τὰ προϊόντα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐφορίας. Μετὰ δὲ τὰ προϊόντα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐφορίας, καθ' ὅλην τὴν γῆν, μό-
νον δὲ ἐν Αἰγύπτῳ ὑπῆρχε σίτος διὰ τῆς προνοίας τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀφθονοῖα ὥστε οἱ λαοὶ ἤρχοντο πανταχόθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἠγόραζον σίτον παρὰ

τοῦ Ἰωσήφ. Μαθὼν δὲ ὁ Ἰακώβ ὁ πατὴρ Ἰωσήφ ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ πωλεῖται σῖτος, ἔστειλεν ἐκεῖ τοὺς δέκα υἱοὺς αὐτοῦ διὰ ν' ἀγοράσῃσι, κρατήσας παρ' αὐτῷ τὸν νεώτερον Βενιαμὴν, τὸν ὅποιον ἡγάπα παραπολὺ ὡς μόνον ὁμομήτριον ἀδελφὸν τοῦ Ἰωσήφ.

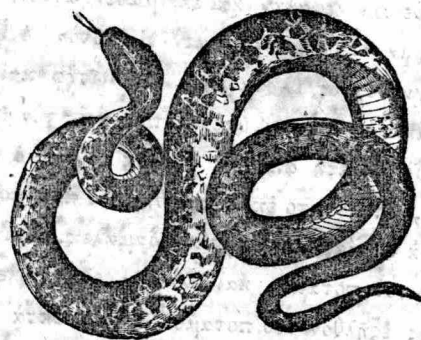
Ἐλθόντων δὲ εἰς Αἴγυπτον τῶν υἱῶν Ἰακώβ, ὁ Ἰωσήφ μετὰ τινας δοκιμασίας ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ μετέφερεν καὶ κατόικισεν ἐν Αἰγύπτῳ τὸν πατέρα καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

Ο ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Τὸ Ῥωμαϊκὸν μηνολόγιον, συζητῆν πρώτην φοράν ὑπὸ τοῦ Ῥωμύλου, περιεῖχε δέκα μόνον μῆνας, ὧν πρῶτος ἡριθμεῖτο ὁ Μάρτιος μῆν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀρεῶς Θεοῦ τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ὅτε ὁ Νουμᾶς Πομπίλιος, μετερρύθμισε κατὰ τὸ ἔτος 714 π. χ. τὸ Ῥωμαϊκὸν μηνολόγιον, ἐπρόσθεσεν εἰς αὐτὸ καὶ τὸν μῆνα Ἰανουάριον πρὸς τιμὴν τοῦ ἐθνικοῦ Θεοῦ Ἰανοῦ, τὸν ὅποιον οἱ Ῥωμαῖοι ἐτίμων τὰ μέγιστα, καὶ ὅστις ἐνομιζέτο Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔχων ἐν τῇ Ῥώμῃ ναὸν κεκλεισμένον μὲν ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἡνεωγμένον δὲ μόνον ἐν καιρῷ πολέμου. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰανοῦ παριστάνετο ἔχον δύο πρόσωπα ἐστραμμένα τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ἄλλου, καὶ τὸ μὲν γηραλέον, δηλοῦν τὴν πῆραν τῶν παρεληλυθόντων, τὸ δὲ νεανικόν, σημαίνει τὴν προόρασιν τοῦ μέλλοντος, καὶ κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα, ὡς νομιζόμενος φύλαξ τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐνίοτε ὁ Ἰανὸς παριστάνετο ἔχων τέσσαρα πρόσωπα, ἐμφαίνοντα τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνομιζέτο ὅτι ἔχει ἐξουσίαν. Ἄλλοτε πάλιν εἰκονίζετο καθήμενος ἐν μέσῳ δώδεκα βωμῶν, δηλούντων τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἔτους τῶν ὁποίων ἐξῆρχε.

Κατὰ τὴν α^ν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου οἱ Ῥωμαῖοι ἐπεμπον πρὸς ἀλλήλους, κατὰ παλαιὸν ἔθιμον συζητῆν ὑπὸ Τατίου τοῦ συμβασιλέως τοῦ Ῥωμύλου, διάφορα δῶρα ἐκ ξηρῶν σύκων καὶ φοινίκων, κεκαλυμμένων διὰ χρυσοῦ φύλλου, καὶ

πρὸς τούτοις μέλι καὶ ἄλλα γλυκύσματα, ἐμφαίνοντες διὰ τούτου τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διάγωσιν ἡδέως τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος· οἱ δὲ φίλοι καὶ συγγενεῖς ἐπεσκέπτοντο ἀλλήλους, εὐχόμενοι ἀμοιβαίως αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος· ἐκ δὲ ταύτης τῆς ἐποχῆς ἡ συνήθεια τῶν δώρων καὶ ἐπισκέψεων ἐπεκράτησε παρ' ὅλοις σχεδὸν τοῖς ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.

ΒΟΑΣ ἢ ΣΥΣΦΙΓΚΤΗΡ.

Ὁ τερατωδέστερος καὶ φοβερώτερος μεταξύ τῶν ὄφειν εἶναι ὁ λεγόμενος Βόας ἢ Συμφιγκτήρ, λαβὼν τὸ μὲν ὄνομα Βόας ἐκ τῆς μυθώδους παραδόσεως τοῦ ὅτι τρέφεται ἐκ γάλακτος βοῶν, τὸ δὲ Συμφιγκτήρ ἐκ τῆς τερατώδους δυνάμεως, δι' ἧς συνθλίβων τὸ ζῶον τὸ ὁποῖον ἤθελε συλλάβει, φονεύει, ἢ δίδει εἰς τὸ θῦμα τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον θέλει, διὰ νὰ δυνήτῃ νὰ ἀπορροφήσῃ αὐτὸ εὐκόλως. Τὸ εἶδος τούτων τῶν ὄφειν ὑπῆρχε γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς παλαιούς, οἵτινες ὠνόμαζον τοὺς ὄφεις τούτους *Ανθικούς*, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν περιγραφὰς τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Θεοκρίτου, τοῦ Αἰλίου καὶ ἄλλων. Ὁ Πλίνιος μάλιστα, ἀναφέρει, ὅτι καὶ κατὰ τὴν Ἰταλίαν εὕρισκοντο τοιοῦτοι ὑπερμεγέθεις ὄφεις *Βόαι* ὠνομαζόμενοι καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς κοιλίας ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, τὸν ὁποῖον εἶχον φονεύσει ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος, εὗρεθῇ ἀκέραιον βρέφος τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπορροφήσει.

Ὁ Βόας γεννᾶται κυρίως κατὰ τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὰς Ἰνδίας· ἔχει δὲ συνήθως μῆκος 30 ἢ 40 Γαλλικῶν ποδῶν, ἀλλ' ἐνίοτε ὑπερβαίνει καὶ τοὺς 60